

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Cauen pel pendent de l'engany

Andorra no pot demanar avantatges i no assumir obligacions

El que s'ha vist, escoltat i parlat els darrers quinze dies –després que, dimarts 25 de setembre, vaig explicar públicament que la qüestió de l'harmonització del nostre sistema de seguretat social i de subsidi als desocupats estava damunt la taula de negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea– ens fa parlar de la compatibilitat o la incompatibilitat entre la llibertat i el coneixement de la veritat. El debat polític s'ha de dur a terme a partir de fets contrastats.

Manipular aquests fets, falsificant-los o negant-los, atempta contra la democràcia.

És el que van fer fa quinze dies veus "anònimes" que sortien de l'edifici administratiu del Govern, negant l'evidència. Intentaven dissimular per amagar la veritat.

Per la seva banda, l'ambaixador d'Espanya a Andorra va sortir en defensa de l'obscurantisme i l'opacitat del Govern de DA, prenent així posició en l'escenari polític andorrà i allunyant-se del capteniment diplomàtic que, en vint-i-cinc anys de presència d'ambaixadors d'Espanya a Andorra, han mantingut sempre els seus predecessors.

El ministre Saboya, un dels més grans responsables d'amagar al Consell General, a les forces polítiques i als agents econòmics el contingut real de la negociació, també hi va dir la seva. Tergiversant i enganyant.

Dimarts passat vaig mantenir i confirmar el que havia dit

una setmana abans. Ho vaig fer aportant prou documentació per a demostrar que:

1) L'obligació d'assumir la normativa comunitària (Reglament 883/2004 i Reglament 987/2009) que fa referència explícita a la prestació per desocupació es troba a l'Annex VI del projecte d'acord-marc d'associació. Si Andorra, Mònaco i San Marino volen participar en el mercat interior, que comporta la lliure circulació de mercaderi-

Defensant l'opacitat de DA, l'ambaixador Ros pren posició en la política andorrana

es, han d'assumir també el càrrec social i de seguretat social.

2) El 21 de juny d'enguany els ministres de Treball de la Unió Europea van acordar, en una reunió a Luxemburg, modificar les regles d'indemnització dels treballadors fronterers que hagin perdut la feina. La Unió Europea vol que les prestacions per desocupació siguin abonades pel país on s'ha treballat.

3) El consell d'administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social està preocupat per les conseqüències de tot plegat. Tant és així que el mes de setembre ha analitzat un informe sobre la incidència de l'Annex VI de l'acord-marc d'associació en el futur de la seguretat social andorrana.

El dia 3 d'octubre, el ministre d'Afers Exteriors d'Espanya, Josep Borrell, va dir ben clar, i en català, que si Andorra vol una associació, també ha d'assumir les qüestions d'àmbit social.

Ho va dir si fa no fa a la mateixa hora que el ministre Cinca intentava encara negar l'evidència i quan la pròpia ministra d'Exteriors ja havia hagut de reconèixer el que poques hores abans negava: la qüestió del subsidi d'atur és a la taula de negociació a Brussel·les.

Ara el cor nacional dels estòmacs agraits i la comunicació cloroform volen veure una hipotètica marxa enrere del ministre Borrell allí on només hi ha una referència al calendari de la negociació, que no nega pas ni contradiu el que va dir pel que fa al subsidi d'atur.

N'hi ha fins i tot que ja parlen de derogació en favor d'Andorra!

Per fer política responsablement cal un bon coneixement de la realitat però dissortadament abunda la ignorància voluntària.

És més còmode tirar de clixés i llocs comuns, material sobre el qual s'ha construït la comunicació cloroform de DA, que no pas treballar per entendre la singularitat de les situacions amb la finalitat de poder defensar millor l'interès general. La mandra d'entrar a estudiar la complexitat és manifesta.

Mentrestant, les tensions que podrien conduir a una crisi de conseqüències imprevisibles continuen avançant.